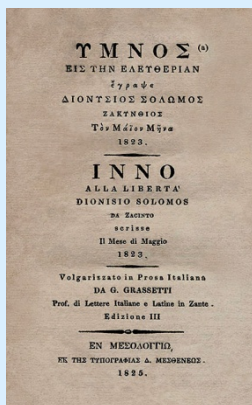

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τον Μάιο του 1823 ο **Διονύσιος Σολωμός** στην έπαυλη του φίλου του Στράνη στην Ζάκυνθο γράφει το ποίημα «**Ύμνος εις την Ελευθερία**» που έναν χρόνο αργότερα τυπώθηκε στο Μεσολόγγι. Το ποίημα συνδυάζει στοιχεία από τον ρομαντισμό αλλά και τον κλασικισμό. Οι στροφές που χρησιμοποιούνται είναι τετράστιχες, ενώ στους στίχους παρατηρείται εναλλαγή τροχαϊκών οκτασύλλαβων και επτασύλλαβων.

Το 1828 μελοποιήθηκε από τον Κερκυραίο **Νικόλαο Μάντζαρο** και από τότε ακουγόταν τακτικά σε εθνικές γιορτές, αλλά και στα σπίτια των Κερκυραίων αστών και αναγνωρίστηκε στη συνείδηση των Ιονίων ως άτυπος ύμνος της Επτανήσου. Ο Μάντζαρος υπέβαλε το έργο του στο Βασιλιά Όθωνα, ο οποίος αναγνώρισε την αξία του, αλλά δεν το υιοθέτησε ως ύμνο της Ελλάδας καθώς τότε ακουγόταν ο Βαυαρικός.

Ως εθνικός ύμνος καθιερώθηκε από τον βασιλιά **Γεώργιο τον Α΄** που επισκέφτηκε την Κέρκυρα το 1865 (ένα χρόνο μετά την ενσωμάτωση των Επτανήσων με την Ελλάδα), τον άκουσε μελοποιημένο και ενθουσιάστηκε. Ακολούθησε Βασιλικό Διάταγμα του Υπουργείου Ναυτικών (Υπουργός Δ. Στ. Μπουντούρης) που το χαρακτήρισε «**επίσημον εθνικόν άσμα**» και διατάχθηκε η εκτέλεσή του «κατά πάσας τας ναυτικές παρατάξεις του Βασιλικού Ναυτικού». Επίσης ενημερώθηκαν οι ξένοι πρέσβεις, ώστε να ανακρούεται και από τα ξένα πλοία στις περιπτώσεις απόδοσης τιμών προς τον Βασιλιά της Ελλάδος ή την Ελληνική Σημαία. Από τότε θεωρείται ως Εθνικός Ύμνος της Ελλάδος.

Το ποίημα «**Ύμνος εις την Ελευθερίαν**» αποτελείται από 158 τετράστιχες στροφές· από αυτές οι 24 πρώτες καθιερώθηκαν ως **εθνικός ύμνος** το 1865. Οι δύο πρώτες ανακρούονται και συνοδεύουν πάντα την έπαρση και την υποστολή της σημαίας και ψάλλονται σε επίσημες στιγμές και τελετές. Κατά τη διάρκεια της ανάκρουσής του αποδίδονται ορθίως τιμές στρατιωτικού χαιρετισμού «εν ακινησία».

Από τις 18 Νοεμβρίου 1966 καθιερώθηκε και ως Εθνικός Ύμνος της Κυπριακής Δημοκρατίας.